त्यभ्यासस्य सम्प्रसारणं दैवं निनिन्द निन्दितवती दैवविरूपमा १४ सर्गः
चरितं त्वयेति चक्रन्द रुदिता पुनर्मन्युना शोकेन देहे दग्धा
कर्म्मणि लिट्॥ ६०॥

जग्लावित्यादि। सा जग्लौ ग्लानिं प्राप ग्लै क्लमे दध्यौ चिन्ति भ०
तवती ध्यै चिन्तने नितस्तान शब्दं चक्रे स्तनमि शब्दे क्वणं न
प्राण मूर्च्छया निस्पन्दत्वान्न जीवितवती अनश्नु प्राणने प्राग्वन्नोण
इत्यादिना पाक्षिकं णत्वं विव्यथे लब्धसंज्ञा सती दुःखं प्राप
व्यथ भये दुःखे चाले व्यथग्रहेति खेर्ज्जिः दैवं निनिन्द निन्दि
तवती निदिकुत्सने चक्रन्द रुरोद मन्युना शोकेन अत्यर्थं देहे
दग्धा दहो दाहे कर्म्मणि रूपं॥ ६०॥

आश्वासयाञ्चकाराथ त्रिजटा तां निनाय च। ततः
प्रजागराञ्चक्रुर्व्वानराः सविभीषणाः॥ ६१॥

आश्वासयामित्यादि। अथानन्तरं त्रिजटा रावणभगिनी ज०म०
तां सीतामाश्वासयाञ्चकार आश्वासितवती विष्णुरसौ दाशरथिः
कथमस्य विरूपं भविष्यतीति निनाय च तस्मात्पुष्पकान्नीतवती
ततउत्तरकालं वानराविभीषणेन सह प्रजागराञ्चक्रुः आलो
चनां कृतवन्तः अत्रानुप्रयोगे नात्मनेपदं पूर्व्वस्यानात्मनेपदि
त्वात्॥ ६१॥

आश्वासयामित्यादि। अथानन्तरं रावणस्य भगिनी त्रिजटा भ०
राक्षसी तां सीतां आश्वासयाञ्चकार तव प्रियेन मृतइति